ΣΕΛΙΔΕΣ 282-291

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ

ΣΕΛ.282- ΒΑΣΙΛΗΣ ΜΑΚΡΗΣ

ΒΑΣΙΛΗΣ ΜΑΚΡΗΣ Ο ΒΑΣΙΛΗΣ ΜΑΚΡΗΣ [WWW.VASSILIMAKRIS.COM] ΕΙΝΑΙ ΦΩΤΟΓΡΑΦΟΣ ΚΑΙ ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΣΤΗ LEICA AKADEMIE GREECE.

ALEXANDRIA REVISITED 1991

ΕΙΚ.1 Η ΜΕΛΑΓΧΟΛΙΑ ΤΗΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ

Η 'Επιστροφή στην Αλεξάνδρεια' είναι ένα project που ξεκίνησε το 1991 και δεν ολοκληρώθηκε ποτέ...

Η πρώτη αποστολή έγινε το 1991. Την οργάνωσε η Αιγυπτιώτισσα δημοσιογράφος Μαρία Αδαμαντίδου, η οποία είχε και όλη την ευθύνη της έρευνας.

΄Ηταν η πρώτη φορά που θα πήγαινα στην Αίγυπτο και, μάλιστα, με απ' ευθείας πτήση στην Αλεξάνδρεια. ΄Ηταν, επίσης, και η πρώτη φορά που 'έπαθα' το μεγαλύτερο déjà vu στη ζωή μου, με την έννοια της έντασης και, κυρίως, της διάρκειας. Αυτό έγινε το απόγευμα της άφιξης, στο γραφείο του Mohammed Awad, καθηγητή αρχιτεκτονικής στο Πανεπιστήμιο της Αλεξάνδρειας, που θα οργάνωνε τα διαδικαστικά τα σχετικά με τις άδειες πρόσβασης στους χώρους που θα φωτογράφιζα. Το θυμάμαι μέχρι σήμερα.

Το πολυήμερο αυτό φωτογραφικό οδοιπορικό στην πόλη της Αλεξάνδρειας είχε σαν άξονα προσέγγισης την αρχιτεκτονική και την αισθητική της πόλης – ό,τι είχε απομείνει, δηλαδή, από αυτές –. Η εικονογράφησή τους θα περιελάμβανε εξωτερικές και εσωτερικές λήψεις.

Κάθε μέρα η προσέγγιση σε περιοχές και κτήρια, τα περισσότερα μη προσβάσιμα στο κοινό, γινόταν όλο και πιο έντονη, με την έννοια της αποκάλυψης του πλούτου και της ομορφιάς της παρακμής, μιας παρακμής που μόνο με τα γεράματα της ομορφότερης γυναίκας του κόσμου μπορεί να συγκριθεί.

Πρέπει να θέλεις να ανακαλύψεις την Αλεξάνδρεια για να σου αποκαλύψει τις μυστικές της ομορφιές, εκεί που κρύβεται πολύ καλά ο μύθος της. Δεν είναι εύκολη δουλειά. Δεν το κάνει με όλους.

Περνώντας οι μέρες και φωτογραφίζοντας από το πρωί μέχρι το βράδυ, με τον βαθμό δυσκολίας της αναλογικής εποχής (slide film), άρχισαν οι αισθήσεις μου (όλες) να διεγείρονται.

΄Εβλεπα απίστευτα όμορφες εικόνες, με κτήρια, χώρους, έπιπλα, λεπτομέρειες. Μύριζα τη σκόνη, τον καφέ, τα μπαχάρια.

΄Ακουγα τις προσευχές τους, τη βαβούρα από το σούρσιμο της παντόφλας τους, τις κόρνες των αυτοκινήτων.

Γευόμουνα τα υπέροχα φαγητά τους, τα ποτά τους, τα αφεψήματά τους, τα γλυκά τους.

΄Ενιωθα την υφή των επίπλων, των υφασμάτων, του μαρμάρου, των μετάλλων, όλων των φθαρμένων επιφανειών, απ' όπου ο χρόνος είχε περάσει.

΄Οπως είχε γράψει στο άρθρο που φιλοξένησε κάποιες φωτογραφίες από αυτές, στη γαλλική έκδοση του περιοδικού ELLE décoration, η Μαρία Αδαμαντίδου, στην Αλεξάνδρεια υπάρχει μία 'Βαβέλ Αρχιτεκτονικής'. Ελληνες, Ιταλοί, ΄Αγγλοι, Γάλλοι, Ισπανοί, Γερμανοί, Βέλγοι, Τούρκοι, Σύροι, Λίβυοι, Συρακούσιοι... Διαφορετικές θρησκείες, διαφορετικοί πολιτισμοί, διαφορετικά στυλ, διαφορετικές γλώσσες, όλα διαφορετικά. ΄Ολοι αυτοί άφησαν ανεξίτηλα ίχνη πολιτισμού και αισθητικής, τα οποία υπάρχουν ακόμα, ανακατεμένα, όπως τα παλιά αντικείμενα σε ένα παλαιοπωλείο. Και όπως ακριβώς σε ένα παλαιοπωλείο, έτσι και στην Αλεξάνδρεια, πρέπει να ψάξεις πολύ για να βρεις το καλό κομμάτι.

ΕΙΚ.2 ΟΙΚΙΑ ΜΙΚΕ ΣΑΛΒΑΓΟΥ

Στον τομέα της κατασκευής και της οικοδόμησης, κυριάρχησαν οι Ιταλοί. Αναλάμβαναν από την αρχή ένα έργο, κάνοντας τα σχέδια και τη μελέτη, αλλά και οργανώνοντας και την πιο μικρή διακοσμητική λεπτομέρεια. Οι καλύτεροι ζωγράφοι και γλύπτες, αλλά και οι πιο σπουδαίοι τεχνίτες μαρμάρου, ξύλου και μετάλλου, άφησαν απηχήσεις από το στίγμα της Αναγέννησης στα πιο σημαντικά έργα της Αλεξάνδρειας. Οι Έλληνες, όπως εντοπίζει η Μαρία Αδαμαντίδου στο άρθρο της, ήταν ισχυροί ανταγωνιστές τους αλλά τις περισσότερες φορές συνεργάτες τους.

Στο ραντεβού με την ιστορία, το 1950, η Αλεξάνδρεια, όπως και όλη η Αίγυπτος, βρέθηκε μόνη. Οι εθνικοποιήσεις και η ξενοφοβία που έφερε ο Νάσερ οδήγησαν τους Ευρωπαίους πίσω στις πατρίδες τους. Φεύγοντας, άφηναν πίσω τους μία πόλη άδεια, κενή. Τα φώτα έσβησαν. Χάθηκαν όλα. Έμεινε μία πόλη που δεν είχε πια ορισμό και αναζητούσε τη χαμένη της προσωπικότητα.

Η καταστροφή των περισσότερων κτηρίων δημιούργησε μεγάλο πρόβλημα στέγασης αλλά και χωροταξίας. Ευτυχώς κάποια κτήρια κηρύχθηκαν ιστορικά μνημεία και σώθηκαν, χάρη στις προσπάθειες του καθηγητή αρχιτεκτονικής Mohammed Awad, που ανέφερα πιο πάνω.

Οι 220 διαφάνειες αυτής της αποστολής έμειναν στο συρτάρι. Από το 1991... Κάθε τόσο, όμως, κάτι συμβαίνει και βγαίνουν μερικές από αυτές στο φως. Όπως τώρα, με τις ΔΟΜΕΣ, τριάντα χρόνια μετά. Σας ευχαριστώ.

ΕΙΚ.3 ΟΙΚΙΑ GASCHE ΣΤΟ BOLKLY ΑΡΧΙΤΕΚΤΩΝ MAX ZOLLIKOFER. ΕΠΙΠΛΩΣΕΙΣ STIERLIN

ΕΙΚ.4 ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΕΙΟ ΑΘΗΝΑΙΟΣ

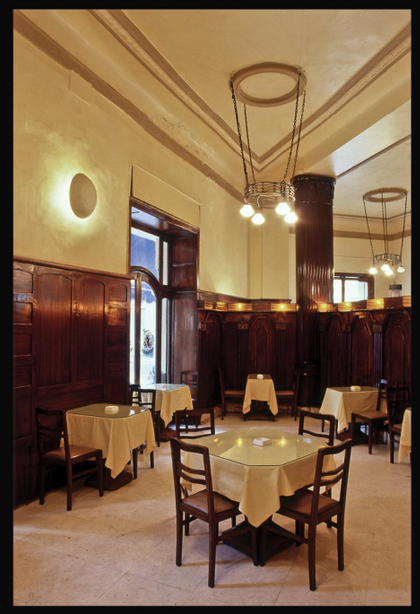

ΕΙΚ.5 ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΕΙΟ ΠΑΣΤΡΟΥΔΗΣ

ΕΙΚ.6 ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟ METROPOLE

ΕΙΚ.7 ΟΙΚΙΑ FINNEY

ΕΙΚ.8 ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟ GRAND TRIANON

ΕΙΚ.9 ΟΙΚΙΑ CORDAHI

ΕΙΚ.10 ΟΙΚΙΑ FINNEY

ΕΙΚ.11 ΟΙΚΙΑ GASCHE ΣΤΟ BOLKLY

EIK.12

EIK.13

EIK.14

ΕΙΚ.12-13 ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ METRO
ΕΙΚ.14 ΟΙΚΙΑ CORDAHI